

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,

ev. ref. lelkész.

TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,

ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:

Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:

minden vasárnap egy iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill

Szerkesztőség és kiadóhivatal

hová a lapba szánt kéziratok

==== reklamációk és ====

előfizetési pénzek küldendők

== Maros-Vásárhely, ==

Szentgyörgy-utca 9. szám.

== ev. ref. lelkészi lakás. ==

Konfirmáció.

Most folynak az előkészületek a közelgő konfirmációra. Az ifjak már előre örvendenek annak, hogy önálló tagjai lesznek Krisztus egyházának.

Gondolkozzunk mi is az ifjúság és a gyermekkor e fontos határvonalán.

Az ifjúságról és a gyermekkorról másképpen ítélnék azok, a kik már régóta túl vannak rajta, mint a kik még benne vannak.

Az öregek sóhajtván dicsérik az ifjú kor boldogságát s nem beszélnek soha másképpen, mint az elveszett paradicsomról . . . Az ifjúság azonban másképpen érez és gondolkodik. Mintha fedél alatt volna, a melyet szeretne széttörni, hogy szabad, önálló, egy szóval nagy ember legyen.

Az ifjúság érzi, hogy most még megvan kötve a keze a szülői és az iskolai fegyelem alatt

A konfirmáció az első lépés a vallásos egyén önállósága felé. Ezért örvendenek olyan nagyon az ifjak ennek a magasztos ünnepélynek.

A szülők gyönyörködve hallgatják gyermekeiket, a mikor azok szent hitükről vallást tesznek és ünnepélyesen felfogadják azt, hogy református egyházunkhoz hívek maradnak mind halálig. Örvendenek azon, hogy gyermekeik megtették az első lépést a nagykorúság, az önállóság felé.

Mert a léleknek mélységében lakozik az a vágy, hogy vallásos életünk gyarapodásában mi is személyileg és egyénileg is munkások legyünk s hozzájáruljunk saját akaratunkból és saját felelősségünkre lelkünk erkölcsi alapjának kiépítéséhez.

A szegény ifjú mindig csak azt hallja: engedelmessédj, tanulj, alkalmazkodj! Fejét megtöltik mindenféle gondolatokkal, a melyet más emberek gondoltak ki és minden bokorból a tekintély félelmet gerjesztő alakjai bukkannak elébe. Hogyan vergődjék önállóságra, önálló gondolkodásra, önálló cselekvésre az a tekintélyek által agyonkínzott ifju? . . .

Az ifjúság lelkében titkon él az a sóvárgás, hogy ő maga is akkor *valami* és *valaki* lenne az életben.

A léleknek önállóságra törekedő fejlesztésében a konfirmáció szolgáltatója a legközelebbi anyagot.

Eddig a szülők, a keresztszülők, az iskola hordozta a gyermekek tetteinek felelősségét. Ezután maga az egyén lesz felelős minden szaváért, gondolatáért, minden cselekedetért.

Ez az erkölcsi alapja a konfirmációnak. Az ifjú hite a Krisztusban megerősödik. E legszebb földi jellemkép utánzására törekedik az ifju keresztyén ezután.

Tehát nem pusztá ábrándozás, nem üres álomkép, nem könnyelmű légvár, a melyet a konfirmáció által elérnek az új ifjak és új hajadonok, hanem tiszta valóság, az önállóság, az egyéniség szabad fejlődésének kiinduló pontja az . . .

Ezért oly fontos református szempontból ez a vallásos tény. Ezért a mi felfogásunk szerint nem szabad annak pusztá szertartássá sülyednie, hanem azt meg kell tölteni tartalommal. Ez a tartalom pedig nem egyéb, mint az a Krisztus tudománya, a melyben most nyernek oktatást és előkészületet az ifjak. A másik tartalom pedig a szent élet, a mit a szülőknek és tanítóknak kell megmutatniok példaadással, tanítással és jó házi neveléssel.

Mert csak ilyen alapra fog áldást hozni a konfirmáció a növendékekre, a kik most az első lépést teszik meg az önállóságra.

Király Béla,
ev. ref. pap.

Tisza István gróf beiktatása.

Pápán ma nagy ünnepek keretében iktatták be a Dunántúli református egyház főgondnokai székébe gróf Tisza Istvánt. Az ünnepélyes aktuson a református egyház köréből igen sokan vettek részt; mágnások, a polgárság legelőkelőbbjei, a hatóságok fejei. Tisza István gróf egy óra hosszat tartó beszédében fejtette ki programját, amelyet mint a dunántúli református egyház főgondnoka követni akar. Hallgatósága igen hálásan fogadta fejtegetéseit és különösen akkor ünnepelték, amikor arról beszélt, hogy ő akit annyi oldalról ért támadás, teljesen megnyugszik abban az elégtételben, amelyet egyháza nyújt neki. Politikai fejtegetései közül visszhangra találtak az új népoktatási törvényhez fűzött reflexziói, amelyekben teljesen azonosította magát Apponyi Albert gróf álláspontjával. Majd a magyar-horvát viszonyról beszélt és beszédének ez a része is élénk hatást keltett.

Pápa utcáin már kora reggel nagy volt a sűrűség-forgás. Az eső csak úgy szakadt, mégis nagy népcsoport nézte az installációra felvonulókat. Az ünnepség vendégei az evangélikus kollegium dísztermében gyűltek össze. Ott voltak többek között: gróf Dégenfeld József, Beöthy Zsolt, gróf Bethlen Pál és gróf Bethlen Balázs, gróf Teleky József, Dókus Ernő, gróf ifj. Tisza Lajos, Antal Gábor, Scholtz Gusztáv, Gyurátz Ferenc és Baksay Sándor püspökök, Mészáros Ká. oly polgármester és más előkelőségek.

Az ünnepség Antal Gábor püspök imájával kez-

dődött. Azután küldöttség ment az új főgondnokért, akit megjelenésekor élénk éljenzéssel fogadtak.

Tisza István gróf beszédében legelsőbbben is Hegedüs Sándor érdemeiről emlékezett meg, azután megköszönte megválasztatását.

— Az a körülmény, — úgy mond — hogy a presbiterium többsége rám szavazott; rám, aki az ország politikai életében jelenleg nem játszom szerepet és akinek elmúlt tevékenysége még most is elkeseredett támadások központja: ez azt bizonyítja, hogy az egyház nem befolyásoltatja magát politikai motívumok által. Ez alatt természetesen pártpolitikai indokokat értek csak; mert hiszen az evang. r. f. egyháznak Magyarországon mindig nagyfontosságú politikai missziója volt.

Majd azt fejtegette Tisza gróf, hogy a dunántúli egyház örökös a horvát-szlavonországi hitsorsosok felett is, ami által az egyház a magyar államnak nagy szolgálatot tesz.

— Aki a horvátországi eseményeket figyelemmel kíséri — folytatja gróf Tisza — legélénkebb aggodalommal nézhet csak a fejlemények elé. Horvátországban most a magyar-horvát barátság jelszavát hangoztatják. E mögött pedig az rejlik, hogy a horvátországi magyarok magyarságáért is aggódnunk kell. Senki sem akarja a horvát nyelvet és horvát kulturát elnyomni, de a legkevesebb amit megkövetelhetünk, hogy a Horvát-Szlavonországban élő magyarok, magyarok is maradhassanak. Békés időket élünk, de nem nyugalmas időket. Jaj azoknak, akik a béke idejét semmittevésre használják fel. Egyik feladatunk, hogy lelkeszünknek jobb fizetést biztosíthassunk és ebben nem várhatunk mindent az államtól. A protestáns egyháznak a népoktatás ügyére is nagy figyelmet és gondot kell fordítania. Én az oktatás államosításának híve nem vagyok. Ebben a kérdésben teljesen és tökéletesen osztom a mostani közoktatásügyi miniszter álláspontját. Mondanom sem kell, hogy mindazoktól a támadásoktól, melyek ellene ebből kifolyólag irányultak, kiveszem a magam részét is.

Gróf Tisza ezután a társadalmi bajokról beszélt. Kifejtette, hogy milyen káros és átkos hatása van annak a határtalan fényűzésnek, amely az egész országot uralja.

— Az osztálygyűlölség és türelmetlenség — úgy mond — főokai annak, hogy az anarkista és szociális tanok oly nagy mértékben elterjednek. A legkisebb kunyhóban is boldogság lehet, hogyha hit és szeretet honol ott. Mindnyájan egy Istennek gyermekei vagyunk. És amikor egyházunkért harcolunk, ne harcoljunk más felekezetek ellen.

A beszédnek nagy hatása volt és Tisza István fogadalmat tett még, hogy mindig ebben a szellemben fog élni egyházának és hazájának.

Délután két órakor a „Griffi”-szállóban bankett volt az új főgondnok tiszteletére.

A huszonhat résztvevő mind Tisza vendége volt. Az első felköszöntőt Antal Gábor püspök mondta a királyra, utána a Himnuszt énekelték. Czike Lajos pápai főiskolai gondnok, Dicsőfi József tiszántuli egyházkerületi főgondnok Tiszára mondtak felköszöntőt. Tisza István a dunántuli ref. egyházkerületre mondt felköszöntőt.

Kötelességét teljesíti — ugymond — mikor a főgondnokságot elvállalja. A kötelesség teljesítése mindig a legfőbb volt előtte, nem törődve mily megítélés alá esnek tettei. A protestántizmusról szól, amely lételét a látszólagos támadások ellen való támadásnak köszönhette. Az egyéni függetlenség elvi meggyőződésének tisztelete voltak és legyenek a protestántizmus vezéreszméi.

Sárközy Aurél Antal Gábor püspököt, Scholtz Gusztáv ág. ev. püspök Tiszát, Baksay Sándor ev. ref. püspök az ág. ev. egyházat Peri Lőrinc Tiszát éltette. Beöthy Zsolt nagy hatással szolt Tisza mai programbeszédének egyik kiemelkedő pontjáról; a magyarság és protestizmus jelszava mindig az volt: A haza minden előtt! Még a felekezeti érdek előtt is.

Antal Gábor, Tisza Istvánnéra, Barthalos István, Tuba János Tiszára, Radácsi György a dunántuli ref. egyházkerületre, Szabó Zsigmond özv Tisza Istvánnéra, gróf Degenfeld József, Baksay püspök, Mészáros Károly polgármester a vendégekre mondtak felköszöntőket.

Tisza István még kétszer szolt. Első tósztyjában Erdélynek jelentőségét méltatta a magyarság szempontjából.

Második tósztyjában felköszöntötte a szép számban megjelent más vallásukat. Rámutatott arra a közös forrásra, ahonnan az összes keresztyén felekezetek eredtek és hō óhaját fejezte ki, hogy a dolgok felszínén levő ellentétek ne legyenek erősebbek a dolgok mélyén levő egységénél.

A banket csak hat óra felé ért véget. A kerületi közgyűlés rendes tárgyalásai holnap kezdődnek.

Pár szó a keresztyén szülőkhez!

Megszámlálhatatlanul sokszor merült fel lelkemben az a kérdés, hogy vajjon tudatában vannak-e a szülők azon mérhetetlen felelőségnek, mely vállakra nehezül akkor, ha az Isten gyermekkel áldja meg őket? Minél jobban tanulmányoztam ezt a kérdést és igyekeztem annak mélyére hatolni, annál jobban meggyőződtem róla, hogy nagyon kevés a számuk azoknak, a kik a reájuk hárult felelőséget tudják érezni.

Kétségkívül a nő legszebb és legmagasztosabb hivatása az anyaság s mint ilyen ő van hivatva arra a nehéz feladatra, hogy kisedének ne csak a külsejével, hanem a lelkével is törödjön, tanulmány tárgyává téve azt s ártatlan apróságba még ideje korán

csepegtetve az Isten iránt való szeretetet, a jót s a szépet.

Sokan azt hiszik, hogy eleget tesznek anyai hivatásuknak akkor, ha megszülve a gyermeket, gondjuk van arra, hogy az ne éhezzen és ne fázzon.

Gyakran halljuk az ilyen szülők szájából a panaszt: a gyerek nem szeret itthon lenni, a gyerek irtózik az imádkozástól, a tanulástól stb.

Ez a következménye annak a helyrehozhatatlan mulasztásnak, melyet a szülő akkor követ el; mikor nem törődik a gyermek lelkivilágával s a mulandó külsőségeket tartja szem előtt.

De nézzünk csak körül az olyan otthonban, a hol a szülők a fönt leirt módon panaszkodnak gyermekeikre. Bizony őszintén szólva akárhányszor nem lehet csodálkozni azon, ha a gyermek mindenütt szivesebben van mint otthon. Ha hibát követ el, a szij kerül le a szegről, a helyett, hogy világosan, érthetően, de mindenesetre úgy, hogy az önértetére hasson, lenne megmondva tettének helytelen volta. Az Isten nevét? Óh, azt sokszor, nagyon sokszor hallja, de sajnos csak szitok és káromkodás közben.

Mindezek betetőzéseül megemlítem még sok szülő ama rossz szokását, hogy a gyermek előtt a legdiszesebb jelzőkkel illetik egymást, mely azután a tiszteletlenséget még csak inkább növeli a gyermek részéről a szülő iránt.

Kérdezem most már, hogy jogos-e a szemrehányás, hogy a gyermek nem imádkozik, ha soha se lett tanítva rá, jogos-e a szemrehányás, hogy a gyermek kerüli az otthonát, ha szeretettel teljes szó helyett ütleg s az ima helyett káromlás cseng a fülébe, egész nap az utcán bolyong mert nincs otthonába semmi olyan, a mi varázsszal hatna rá?

Hiteltenség, mértéktelen élvezése a világi örömeinek, gyűlölség, ro szindulat jellemzik a szülőt. Milyen legyen tehát a gyermek? a ki születési percétől csak azt látja s éppen azok, a kiket legsúlyosabban nyom a felelőség terhe, azok mérgezik, ölik meg az ártatlan lelket.

Azt hiszem, nem kell nagy találékonyság ahhoz, hogy elképzeljük, vajjon hogyan élhet az a magát keresztyénnek mondó család, melynek egyik tagja 14 éves fiú, avval a kérdéssel fordult e sorok írójához: Ki az a Jézus?

Hát azok, hol az apa azt kérdezte a kis leánytól, hogy mit tanul az iskolába, és a kis leány ama feleletére, hogy szép éneket Jézusról, újra kérdez és pedig azt, hogy gondoskodik-e a tanító pálinkáról meg sörről, hogy egy kicsit vigabban menjen az ének?

Ott tehát nemcsak a szülő hanyagsága a gyermek nevelése körül tűnik szembe, hanem a megcsöknyösödött rosszakarát is, nem átalja a tanító vagy vezető hónapokig tartó fáradságos munkáját durva szóval kikezdeni, nem törődve avval, hogy szavai milyen rombolást visznek végbe gyermeke lelkében.

De nem folytatom, bár sokat irhatnék erről a témáról, hogy még élénkebb világításban lássa mindenki a baj kuforrását.

A szülők művészete legyen az otthont vonzóvá, édessé, meleggé, felejthetlenné tenni a gyermek előtt. Oltsák még idejekorán a szívébe az Isten iránt való félelmet és bizalmat. S ha szerető szárnyuk atul ki-repül, ki a nagy világba, hol annyi a kísértés, a bűn elmondhassák, hogy olyan kincset adtak vele, mely nem mulandó, hanem örök, mely nem a kárhozatba hanem az üdvösségre vezet. Serkenjete fel keresztyén szülők, gyakoroljátok a hitet, szeressétek az Istent és tanuljatok igazi keresztyéni türelemmel megnyugodni az Ő szent, megmásíthatatlan akaratában.

Végül! kérjétek az Ő szentségét, hogy azt tapintattal, bölcseséggel de különösen szeretettel plántálhassátok gyermekeitek lelkébe, mint alapját a földi boldogulásnak és a családi élet igazi boldogságának.

Waldfogle Josephine.

Kegyesség útja.

A daganat

(Igaz történet.)

Volt egyszer egy részeges ember, mint a milyen nagyon sok van a világon. Minden keresetét a korcsmáros tette zsebre. Felesége és gyermekei éheztek és fáztak. Egy szép tavaszi napon, cseresznyeérés idején, munkából hazajövet emberünk szokás szerint betért a korcsmába. A korcsmárosné egy tányérből szép, piros cseresznyét evett. „Adjon egy pár szemet” szólalt meg az ember, megóhajtva a gyönyörű gyümölcsöt. „Hogy is ne” felelé a korcsmárosné, „vegyen magának”

Az ember egy pillanat alatt átgondolta egész nyomorult életét. Egy fillér sem volt zsebében. Pénzét a multkor is ez a korcsma nyelte el. Most is csak úgy hitelbe kért egy pohár sört. Nagyot gondolt az ember és nagy tette határozta el magát Nem fog többet inni! Ott hagyta a sört és e szavakkal távozott: „Jól van no, majd veszek én magamnak!” Az asszony bánni kezdte tettét; hívta vissza az embert. „Jöjjön no, adok már cseresznyét, hiszen csak tréfáltam!” „Köszönöm már nem kell, majd veszek én magamnak,” válaszoló emberünk. Más este a korcsmáros maga várta az ajtóban, midőn munkájából jött haza „Jöjjön be István! Talán csak nem haragszik? Hiszen csak tréfáztam az asszony! Nézz csak itt van egy tál szép cseresznye.” „Nem haragszom, de nem megyek be” volt a felelet. Majd veszek én magamnak cseresznyét. Különben is megfogadtam, hogy egy évig nem iszom szeszes italt s azért ne is várjon engem egy évig.” Hiába volt minden rábeszélés, az ember áthatatos maradt elhatározása mellett. Nagy volt az öröm otthon az István családjánál; boldogság tanyája lett a kis ház.

A gyermekek szép ruhában kezdtek jární; volt mit enni, volt mivel ruházkodni. Még csinos butorokra is telt.

Közelget az év letelte. A korcsmáros számította már a napokat. Föltette, hogy minden áron visszanyeri az elvesztett jó kosztimert. A fogadástétel évfordulóján megállítja emberünket: „No István, hát eltelt az esztendő, jöjjön már be egy kicsit. Kitünő pálinkám van, ilyen még a pap sem iszik.” „Legyen hát, bemegyek” felelé István. A korcsmáros kitölt egy pohár pálinkát: „Ezt én főzöm István, ezért nem kell fizetni; nézze csak milyen szép színe van. Az ember fölveszi, és így szól: „Meginnám korcsmáros ur, de egy daganat nőtt az oldalomon és attól félek hogy...”

Nem fejezhette be beszédét, mert a korcsmáros közbe vágott „Nó lássa barátom, míg ivott addig nem volt daganata. Az azért nőtt az oldalán, mert nem ivott. Ha még egy évig nem inna, a másik oldalán is nőne ilyen.”

„Igazán mondja a korcsmáros ur?”

„Igazán bizon, biztos vagyok benne”

„No hát ha biztos benne korcsmáros ur, akkor nem is iszom én!” Azzal oldal zsebébe nyult és kivett onnan egy tömött bugyellárist. „Lássa korcsmáros úr ez az én daganatom, s ha most esztendőre még a másik oldalomon is fog egy ilyen nőni hát azért érdemes nem inni.

Azzal ott hagyta a megszegyenült korcsmárost.

Egyháztársadalmi élet.

Egyh. ker. közgyűlési meghívó. Az erdélyi reform. egyházkerület igazgatótanácsa f. évi április hó 19-én tartott ülésében. jelen szám alatt megállapította, hogy az egyetemes konvent f. é. áprilisi ülésének 84. jk. sz. határozata, egyszersmind az országos zsinat 1129. és 1130 jk. sz. határozatai következtében egyházkerületi közgyűlés tartásának szüksége forog fenn.

Ennélfogva van szerencsém az erdélyi református egyházkerület rendkívüli közgyűlését, 1907. évi május hó 25-én délelőtt 10 órára, Kolozsvárt, a ref. theol. fakultás disztermében — ezennel összehívni.

Igazgatótanácsunk kijelölése szerint e rendkívüli közgyűlés tárgysorozata a következő:

A) Alakulás.

1. Ima.
2. Elnöki megnyitó.
3. Segédjegyzők kinevezése.
4. Névsor felolvasása.
5. Képviselők igazolása.
6. Egyházmegyei új tisztviselő tagok esetleg leendő fölesketése

B) Napirend.

1. Igazgatótanács előterjesztése theologiai tanárjelölő bizottsági tagok választása tárgyában.

2. Előterjesztés az egyetemes adóügyi végrehajtó-bizottságba két rendes és egy póttag választása iránt.

3. Előterjesztés a közalapi végrehajtó bizottságban megüresedett tagsági hely betöltése iránt.

4. Igazgatótanács előterjesztése a theologiai fakultás gyakorlati theologiai tanszékének betöltése tárgyában.

5. Igazgatótanács előterjesztése a legfelsőbb megerősítéssel ellátott új Egyházi Törvények kihirdetése és életbeléptetése tárgyában.

6. Igazgatótanács előterjesztése az egyházkerületi központi tisztviselői állások rendezése tárgyában.

7. Igazgatótanács előterjesztése a theol. fakultás szükségleteinek fedezése tárgyában.

8. Előterjesztés az országos zsinat által 1128. és 1130. jkönyvi számok alatt a rendkívüli egyházi adó kivétele és az egyházi adók kivételének és behajtási módjának szabályozása iránt hozott határozatoknak kihirdetése tárgyában.

Kolozsvárt, 1907. évi április hó 19-én.

Br. Bánffy Dezső,
egyházkerületi főgondnok.

Székelyudvarhelyi egyházi élet. Székelyudvarhelyi református egyházközségünkben a lefolyt három téli hónap alatt, kéthetenként, vasárnap délután 5—6 óráig összesen 6 vallásos estélyt tartottak, amelyeken egy-egy felolvasáson, vagy szabad előadáson kívül volt ének, zene és szavalat is. Az estélyek mind népesek voltak; de legnépesebb volt a február 10-iki, amikor dr. *Kecskeméthy István* ref. theol. tanár és Kolozsvár egyik országgyűlési követe tartott érdekes szabadelőadást a *szociálistusról*. Felolvastak: Vajda Ferenc, Biró Sándor, Vári Albert unit. lelkész, Nosz Gusztáv és szabad előadást tartott dr. Solymossy Lajos főreáliskolai igazgató. Március 23-án a ref. leányiskola javára rendeztek műsoros estélyt, amelyen Benedek Elek tartott felolvasást. Volt ezen kívül soló és karénekek, hegedű-zongora játék és szavalat és szép siker anyagiakban és erkölcsileg.

A puszta.

„Vajha valaki nekem szárnyat adna, elrepülnék én a pusztába nyugodni!“ Így sohajt fel a zsoltár író lelke mélységes vágyakozásába. Hányan sohajtunk fel mi is, epeztő búban, nehéz gyötrelemben s hányszor szeretnénk elröpülni messze-messze, csak hogy megszabaduljunk a bántásoktól, fondorkodásoktól, irigységtől, amivel embertársaink igen sokszor kényeznek. Ilyenkor vágyunk a magányba, elhagyottságba, a pusz-

tába. A pusztába, amelyről elmélkedve, a csendet, békességet fűzzük ennek a képzeletéhez. Méltán. A bibliai pusztaságok is mind ilyenek voltak. Jézus is azért vonult a pusztába, hogy ennek csendjében elkészüljön felséges hivatására.

— — — — —
A bibliai pusztaságok emlékezete pedig vezessen minket is mindenekfelett magunkbaszállásra, alázatosságra, Istenfélelemre . . .

H i r e k.

Olvasd a bibliát!

József felmagasztaltatása.

(Mózes I. k. 41, 38 -49.)

Ha József a főpokárnokmestertől várt valami segítséget, úgy keserűen csalatkozott. Még két évig kellett a börtönben nyomorognia. Ekkor látta az Úr, itt az ideje, hogy véget vessen szenvedéseinek. Fáraónak sajtáságos álmokkal értésére akarja adni, mik az ő szándékai Egyiptom földjével; most felébred a hálátlan főember lelkében József emléke. József megmagyarazza a király álmait s mivel Isten maga nagy bölcsességgel ruházta fel, azért el is jut arra a helyre, melyre az Úr őt rendelte.

Aranymondás: Alázzatok meg azért magatokat az Istennek hatalmas keze alatt, hogy titeket alkalmas időben felmagasztaljon. Péter I. lev. 5. ó.

Oktató jegyzetek:

I. A dicsőségre vezető út. József nagy dicsőségre jutott de az ut, mely oda vezetett, hosszú éveken át türt megaláztatásnak és szenvedésnek utja volt. Eleinte úgy látszott, mintha ez az ut egészen másfelé vezetne. Mit lehetett várni attól, ha már a kiindulásnál ott volt a testvérek gyűlölete, ha minden állomás csak újabb szenvedést és gyötrelmet jelentett. Azonban József tudta, hogy az Isten az, ki ilyen uton vezette s megalázta magát az Ur keze alatt. Így szolgált ez az ut is arra, hogy mielőtt uralkodásra jutott, megtanuljon engedelmeskedni; arra szolgált, hogy a ki hivatta volt egy egész nép nyomorán segíteni, először megtanulja az igaz szánalmat és irgalmasságot; hogy a kinek Isten bölcseséget adott, azzal ne kérkedjék, hanem magas állásában is alázatos szívűnek maradjon.

Igy lett József előképe a Jézus Krisztusnak, ki azokból, a melyeket szenvedett, megtanulta az engedelmisséget (Zsid. lev. 5. 8.), ki az emmausi uton mondhatta: Avagy nem ezeket kellett-e szenvedni a Krisztusnak és úgy menni be az ő dicsőségébe.

S ha mi beszeretnénk jutni a mennyei dicsőségbe, tudnunk kell, hogy sok háboruságon kell nekünk az Isten országába mennünk; de ha Isten keze alatt magunkat megalázva Jézus nyomdokaiiban maradunk, akkor mi is azt fogjuk tapasztalni, a mit Pál apostol mond a Róm lev. 8. r. 18. versében S akkor, mint József életében, a mi számunkra is Isten maga szerzi meg a szabadítás eszközeit.

II. József dicsősége. Mennivre örülhetett József, mikor a szabadulás órája ütött. Külső életében ez nagy változást jelentett. Megszűnt a szenvedés, a börtönben való sinlődés, véget ért a rab szolgai nyomor. A helyett fejedelmi pompához és hatalomhoz jutott. Eddig apró-cseprő dolgok elvégzése közt mások parancsára kellett várnia, most ő intézkedik egy nagy nép életében vágó ügyekben. Birája, sőt megtartója, táplálója lesz nemcsak az egyiptomiaknak, hanem az ő saját atyafiaiak is.

De belső életében ez a külső fordulat nem jelentett változást; ő a magas állásban is alázatos marad. Most a nagy dolgokat épp oly hűséggel végzi, mint előbb a kicsinyeket. Most éppen úgy Isten kezébe teszi le életét, akaratát, reményességét, mint azelőtt. Mindezek a vonások ismét rámutatnak a jövőendő Messiásra. Minek utána felmagasztaltatott, ugyanaz a körületes testvére maradt tanítványainak, mint azelőtt; ugyanazzal a hűséggel esedezik érettök. Ennek is lába számolyául tétetnek minden ellenségei, de ő is táplálója, az élet kenyere mindazoknak, kik megtartásukat tőle várják.

Egy tengerész valamely háboruban fogságba került s évekig börtönben feküdt; Végre kiszabadult. Hazatérve egy madárkereskedést vett észre. Bement s megvette az összes madarakat; azután kivitte, megnyitotta a kalitkákat s a madarakat mind szabadon bocsátotta. Mikor kérdezték tőle, hogy miért teszi ezt, így felelt: Mert tudom, mit tesz az fogolynak lenni. Van egy rettenetesebb fogság, mint az, melyet József a tömlöcben szenvedett; de Jézus a bűn rabságából is megszabadít.

— **Gyász hírek.** Abból az ősrégi erdélyi Damokos családból, a melynek alsócsernátoni ágából több évszázadon át erős oszlopai keltek ki a székelységnek és kálvinista anyaszentegyházunknak: Maros-Vásárhelyt ezen évi április 29-én hosszas szenvedés után erős oszlop dőlt ki alsócsernátoni Damokos Antalban, a ki mint a jog és államtudományok tudora, nyug. kir. törv.-széki elnök, a III. oszt. vaskorona rend lovagja, az ő-tordai ev. ref. egyház örökös főgondnoka élte le tevékeny és köztiszteletet érdemlő életét. Az idvezült maga is erős magyar jellem volt, megáldva a lélek gyöngédségével. Munkás volt a közélet téerein s ahol tevékenykedett a közjónak, a közérdek szolgálatának áldása kísérte cselekedeteit. Családi életében igazi mély műveltségű nejevel zetelaki Sebestyén Mária urnővel és gyermekeivel, a kik között Damokos Andor udvarhelymegyei alispán és Damokos Ilona, férjezett szentgericzei Jakab Rudolfiné kir. táblabíró neje és ezek családjaival, drága unokáival a legpéldásabb családi életet élte úgy, hogy halálával a forrón szeretett férjét, a legjobb apát, nagyapát, apóst, testvért, nagybátyát, sógort méltán siratják benne. A maros-vásárhelyi ref. egyház is egyik legtiszteltebb vezető emberét gyászolja a megboldogultban. S emlékére áldást kívánva buzgó szívvel kérjük Istent, hogy vigasztalja meg a gyászba borultakat. — Egy másik szintén fájdalmas haláleset a melyről hirt kell adnunk az, a mely Kóbori János maros-vásárhelyi ref. koll. tanár atyánkfiát és családját érte: Margit nevű kis leánykájának elhunytával. Az Úr a ki a gyász mellett a vigaszt és erőt adja az ő gyermekeinek, legyen itt is közel kegyelmével s ne hagyja magukra a bánatos szülőket, testvéreket, nagy szülőket.

— **Nyilvános köszönet.** A „Maros-vásárhelyi dalkör“ által f. évi április hó 21-én este 8 órakor, László György vendéglőjében tartott hangverseny alkalmából felül fizetett: Tiszt. Tóthfalusy József úr 3 kor., Adi Árpád úr 2 kor., Bustya Lajos úr 2 kor., Csontos Olivér úr 2 kor., Werner János úr 2 kor., Marczinyák Sándor úr 1 kor., Kissel Tamás úr 1 kor., Székely Dénes úr 1 kor., Benkő László úr 1 kor., Pálfi Domokos úr 1 kor., és Sándor Kálmán úr 1 koronát. Fogadják úgy a felülfizetők, mint a nagyszámu közönség meleg érdeklődésökért és jóakaratu támogatásukért, hálás köszönetünket Maros-Vásárhelyt, 1907. április 22-én. A „Maros-vásárhelyi dalkör“ e nőksége.

— **Méhtenyésztési tanfolyamok a Székelyföldön.** A m. kir. földmivelésügyi Miniszterium által Marosvásárhelyen a tanítás céljainak megfelelően berendezett minta méhesben az erdélyrészi méhtenyésztők számára az 1907. év nyarán 3 hetes időszaki tanfolyamok fognak tartatni és pedig: május 27-től június 15-ig földmives kigazdák, június 30-tól július 20-ig lelkészek és végül július 21-től augusztus 10-ig bezárolag néptanítók részére. Céljuk ezen tanfolyamoknak, hogy az azokon résztvevők méhtenyésztés gyakorlati, elméleti ismereteit és a kaptár készitést elsajátsítsák, hogy az eddigi szokástól eltérően okszerűen és biztos kézzel üzhessék a mezőgazdaság ezen jól jövedelmező mellékágát. Egy-egy tanfolyamra 20-20 halgató vétetik fel s ellátási segély képen a lelkészek. tanítók naponként

és szeméyenként 2.50 koronát, a földmives kigazdák 1.50 koronát kapnak. Ezen kívül a távolabbról jövő hallgatók az utiköltségre is nyernek segélyt. A résztvevni szándékozók felhivatnak, hogy bélyegmentes kérésüket a Székelyföldi miniszteri kirendeltséghez czimezve, a kigazdák községi előjáróságuk ajánlásával míg a lelkészek és tanítók felettes hatóságuk útján közvetlenül a miniszteri kirendeltséghez Marosvásárhelyre mielőbb nyujtsák be.

— **Rákóczi ünnepély.** Örömmel emlékezünk meg azon lelkes mozgalomról, melylyel a kis Magyar-Szováth község lakossága, melynek felét oláhok képezik, egy most vasárnap tartandó Rákóczi emlékünnepélyre készül. A község emlékoszlopot akar a felséges fejedelemnek állítani. Az oláh lakosság között szép sikerrel foly a magyarosítás is. Se nemzeti missió teljesítésében a főérdem Magyar-Szováth derék kálvinista papját illeti. Kísérje munkáját Isten áldása!

— **Vilma királynő a magyar református zsinathoz.** Mi is megemlékeztünk volt Ruyter hollandi tenger-nagy születésének háromszázadik évfordulójáról, aki ránk magyarokra nézve annál emlékezetesebb marad mindörökké, mert ő volt aki a halálraüldözött szegény prótestáns gályarabokat 1676. febr. 11-én megszabadította, akik közül azonban Kolonics pópista püspök kegyetlenkedései miatt akkor már csak 25 volt életben. Ezen alkalomból nagy ünnepélyek voltak Hollandiában. Ezekben az ünnepélyeken a magyarországi ev. ref. egyház is részt vett; a nagy hős amszterdami sírjára két utrechti magyar diák útján szép ezüst koszorut helyezett egy diszes emlékirat kíséretében. Ennek az aktusnak tanuja volt Vilma királynő is, aki megható módon fejezte ki ezért elismerését. Mint u. i. Hágából írják, a két utrechti magyar diákot mult hó 17-én meghívták a külügyminiszteriumba és ott átadták nekik Vilma királynőnek levelét, amelyet sajátkezüleg irt alá és amelyben meleg hangon mond köszönetet a magyar ev. ref. egyház zsinatának a Ruyter emlékezte iránt lerótt kegyeletért. A levél vastag pergamenre van írva hollandus irással és diszes a kötése. Magyar fordításban így hangzik:

A magyar ev. ref. egyház egyetemes zsinatához.

Mint tanuja a hódolatnak amelyet a magyar ev. ref. egyház egyetemes zsinata részéről 1907. március hó 23-án az amszterdami utjtemplombeli ünnepen a De Ruyter Mihály tengernagy emlékének hoztak, szíves érdeklődéssel vettem tudomást a koszorut kísérő okmányról, amelyet a nevezett zsinat nevében két magyar tanuló helyezett a nagy tengeri hős diszsírjára. Az abban kifejezett kegyeletet és hálaérzetet, amely Hollandiának ezt a nagy fiát illeti, és a melyet a koszorú küldése maga is jelez, a legmagasabb méltánylásban részesítem. Érte a zsinatnak és az egész magyar ev. ref. egyháznak meleg köszönetemet fejezem ki és ennek jeléül a zsinatnak az itt mellékelt emlékérmét a legnagyobb örömmel ajánlom fel.

Kelt Het Looban, 1907. április hó 9-én.

Wilhelmina.

— **Isten mindent tud és mindent lát.** Egyszer egy ember burgonyát akart lopni szomszédja földjéről s hogy rajta ne kapják, jeladónak magával vitte kis fiát is. Szétnézett mindenfelé, s hozzá fogott zsákja megtöltéséhez. „Apám! egyfelé elfelejtettél nézni.” „Merre?” kérdi a megrémült ember. A gyermek az ég

felé mutatva így szolt: „Oda nem tekintettél”. . . — Erre felébredt az atya lelkiismerete, kézen fogta gyermekét és szégyenkezve, burgonya nélkül tért haza.

— **Finn lelkész látogatása Debrecenben.** Érdekes vendég járt e héten Debrecenben. Wejnió Nüli (Miklós) finnországi evangélikus lelkész, aki európai körutjában betért Debrecenbe is, hogy egyházi s iskolai viszonyainkat tanulmányozza. Svéd-Norvégországon, Dánián, Németországon át jött Magyarországra. Budapestén időzött pár napig s onnan Debrecenen át tért vissza északi honába. Elment a nagytemplomi Isten-tiszteletre ápr. 21-én reggel, utána az evang. templomban is megjelent: szétnézett a debreceni nagyvásárban, hogy a népéletéről s viseletekről is fogalma legyen. Másnap Hajdusámsonba látogatott el. — Wejnió lelkész ur kiváló nagy műveltségű ember. Több nyugateurópai nyelven beszél s a mi a legérdekesebb: könyvből megtanult tökéletesen magyarul is! Jókainak néhány regényét le is fordította finn nyelvre, sőt a sárga csikót átdolgozta s a finn nemzeti színtársulat nagy hatással elő is adta azt. Ily szép irodalmi munkássága mellett is soha magyar emberrel még nem beszélt. Ezért szánta rá magát ezen szép tanulmány-utra. Hogy ő miket tapasztalt nálunk, az nem annyira érdekes, mint a miket ő elbeszél hazájáról. — A finnek tudvalevőleg csekély kivétellel mind evangélikusok; ő 5 kis egyháznak a körlelkésze, mintegy 1500 hive van. Egyházi viszonyaik úgy látszik jobbak a mieinknél; például az ő javadalma 3000 frt, 8 szobás lakás, föld, stóla és némi természetbeli szolgálmány, — pedig csak olyan közepes javadalmu az egyháza. Megelégedéssel emlegette e legutóbbi időben kivívott alkotmányos állapotait s azt állítja, hogy új korszak fog jönni a sötét elnyomatás évei után reájuk. Az elmúlt időkben hej sokszor felzendült jajgató hangon az ének ajkaikról: „Erős várunk.” Debrecenben ez idő alatt Szele György ref. lelkész és Materny Lajos evang. esperes vendége volt.

Hirek az országból.

— **A parlamenti helyzet** A képviselőház megint kifogyott az anyagából. A gépezet oly simán és gyorsan működik, mint a parancsolat. A tanító-javaslatokkal pénteken végzett a Ház és azóta, két nap alatt, elintézték mindent, ami elintézésre megérett: az államvasuti beruházásokat, a bortörvénymódosítást, a közlekedési tanácsot, több mint féltucat vicinális vasutat, egész sorozat kérvényt, sőt — vita nélkül — az előirányzat nélküli közös ügyi kiadásokat is megszavazták hétfőn. Ezért a kitünő magaviseletükért a képviselőurak bizonyára megérdemlik azt a tíz napi vakációt, amit kapnak, május 1—10-éig. E tíz nap alatt csak a bizottságok fognak dolgozni. Bizottsági tárgyalás alatt áll a cselédtörvény, oda szeretnék juttatni a bécs—pozsonyi villamos vasut ügyét és a pénzügyi bizottság elé kell juttatni a magyar autonom vámtarifáról szóló javaslatot is, hogy aztán a Ház elé kerülhessen. Ugy volt, hogy a tíz napos szünet alatt azért mégse lesz a politikában teljes szélcsend, mert május 1-ére ide várták az osztrák kormány tagjait a kiegyezési tárgya-

lások folytatására. De illetékes helyről azzal a felvilágosítással szolgálnak, hogy az új tárgyalások időpontja még nincs megállapítva. A két kormány ebből a célból csak a napokban lép érintkezésbe, de valószínű, hogy a formális tanácskozások csak az ausztriai választások lezajlása után kezdik meg. A választási mozgalom május 15-én kezdődik, így tehát valószínű, hogy az osztrák kormány tagjai csak május 20-ika táján érkeznek Budapestre. Ez az újabb halogatás csak annál inkább sürgeti a magyar vámtarifa bizottsági letárgyalását és teljes parlamenti elintézését. A kiegyezésre vonatkozólag a következőket telefonozta tudósítónk Bécsből: Az osztrák kiegyezési szakbizottságok jelenleg azon dolgoznak, hogy az eddigi kiegyezési tárgyalások eredményét összefoglalják és az osztrák álláspontot megállapítsák. E munkálatok befejezése után az osztrák kormány megfogja állapítani utasításait a legközelebb újra megkezdődő kiegyezési tárgyalásokra, melyeknek ezuttal döntő jelleget tulajdonítanak. A megegyezésre, hir szerint, ezuttal elég kedvező kilátások vannak.

Virágvasárnap.*)

Irta: Gyulai Kálmán.

Bibliai szent ünnepet tartunk ma: Virágvasárnapot. Máté evangyélisa XXI. rész 8. és 9. verse szerint ezen emlékezetes nap örömmünnep volt a Jeruzsálemi nép és a vidéki sokaság nagy részének, mert a Jeruzsálemben menő Jézustól remélte és várta elnyomott lelkének, megsanyargatott testének felszabadulását és vétkeit megbocsátó Isten elé vezetését.

Igen, nagy öröme volt e napon a jeruzsálemi papifejedelmek és irástudók zsarnoksága által testben és lélekben leigázott s a bosszuálló Jehova haragja elé állított népnek, midőn hallá Jézus szelid modoru tanításait, szeretetteljes intéseit és értelmének csodaszerű felnyílását tapasztalta volna. A mindenkit nyájasan fogadó és szerető Jézus, ki az embertársaival való bánásmódói nem az akkori papi elemektől vagy irástudóktól tanulta, hanem a sivatagban tengődő állatokon s az oda szorított és menekült embertársaitól leste el; a pusztai nélkülözések által emberbecsülővé és természet ismerővé növekedett férfi, a nép szemében csodatevő, lelkében pedig megváltó volt. Nem csodálkozhatunk tehát, ha a Jézus környezetében levő s az őt váró nép Máté szavai szerint leveté felső ruházatát s azokat az utra teríté, ágakat és virágokat szaggatva Jézus elébe hinté örömeiben és így kiáltott fel: „Légy segítségül Isten a Dávid fiának!”

Isten a nép lelkéből fakadó fohászt meghallgatá, Dávid fiát megsegíté és hirdetett a népnek új országot, melyben a jók elveszik lelki üdvösségük jutalmát,

*) Főolvasó 1907. márc. 24-én Maros-Vásárhelyt az egyházi főolvasó estélyen.

a gonoszok pedig csak akkor üdvözülnek, ha bűneiket megbánják s azok megbocsátását kérik Istentől.

Hány évezreden át kérték a zsidók Jehovájuktól megtérést ígérve bűneik megbocsátását, elfeledését! A papifejedelmek sohasem biztatták sem a jókat, sem a rosszakat olyan lelkükreható, emberszerető szavakkal, aminőket a Jeruzsálem felé közelítő Jézustól hallottak.

E biztató és a szerető Istenhez emelő szavakért kiálta a nép az utcán haladó Jézusnak hozsánnát s lepé el utját zöld ágakkal, virággal és szőnyeggel, hiában felső ruháival, hogy kimutassa lelkének örömet, lelki megújodását s az irástudók iránti megvetését, gyűlöletét.

Jézus tanítása és Virágvasárnapi bevonulása mély gyökeret vert a nép lelkében s bár az irástudók megsemmisíték Jézus testét, de tanításait és a nép Isten iránt érzett tiszteletét, vonzódását nem tudták elnyomni; a nép maga nem engedte, mert Jeruzsálemben évről-évre megtartották Jézus emlékére a bevonulás ünnepélyét s ez a szokás elterjedt az összes keleti keresztyéneknél, mint vallásos szertartás. A nyugati heresztyének sem zárkoztak el ez emlékünnap szokásba vételétől, mert Kr. sz. u. a 636. évben kezdték megtartani s azóta megtartják minden évben Jézus emlékére, Isten dicsőségére.

A „Virágvasárnap” magasztos és lelki örömet kifejező nap. Ilyenné nemcsak a Jézus szent emléke tevé, hanem ama édes érzéssel betöltő és virágot fakasztó időszak is, mely hazánkban s általában a mérsékelt éghajlat alatt a testet megsanyargató tél elmúlását s a természetet új életre hozó tavasz kezdetét vagy teljes beállását jelenti. Oh mily sok hideget, sanyaruságot, éhséget, lenézést, megszólást, kigunyolást szenvedett ember éled új életre az enyhe virágos tavasz beköszöntésével; hány téli álmhoz hasonlóan szunnyadó szív melegszik fel embertársai iránt és szánja el magát emberhez méltó cselekedetre, avagy Istenfélésre. Pál apostól írja a Korintus beliekhez írt levelének 13. rész 3—8—9. stb. verseiben: „Ha szeretet nincs énbenem, semmi vagyok. A szeretet soha el nem fogy; de a jövőmondások is eltöröltetnek, a különböző nyelvek is megszűnnek, a tanításból való esmeret is eltöröltetik, mert rész szerint vagyon bennünk az esmeret, rész szerint a profétálás; de megmarad a hit, a reménység, a szeretet; ez a három: ezek között pedig legnagyobb a szeretet.” Jézus tanításában is, — meg az ő hallgatóiban is legnagyobb volt a szeretet, mely Jézussal szemben Virágvasárnapján nyilvánult meg oly lélekemelően, hogy annak követői évszázadokig tartó üldözéseket szenvedtek s a szeretet vallását kiontott vérükkel, elrabolt életökkel kellett megpecsételniök.

Honnan vette Jézus ezt az embernek és Istennek annyira tetsző, nemesítő, a vadat is megszelidítő tant?

A természetből és a jócselekedetek tanából. Jó cselekedetet csak szeretettel lehet elkövetni, a szeretet pedig Isten teremtményeiben és ezek között honol, csak meg kell érteni, fel kell ismerni. Ez a természeti szeretet éltet, növel, sokasít és öl, üldöz, rejteget buzdít vagy elcsüggeszt. Hány elvetemedett gonosztevő, ki elmenekült szörnyű tettének bünhődése elől, a hon rögéhez láncoló szeretet kényszere alapján jelentkezett büntetésének letöltésére; hány állat pusztult el társának elvesztése vagy gazdájának sirhalma felett, mert szeretetének egyik birtokosát kellett nélkülöznie! Csak legyen szemünk a látásra, szívünk az érzésre, eszünk a megértésre s azonnal a teremtő dicsőítésére nyilik ajkunk, szeretettel vágyódik lelkünk Isten előtt kedves dolgok cselekvésére, melyekből fakad az áhitat, a hit, a remény s a tudomány. Maga a tudomány nem egyéb, mint a dolgok és tárgyak vizsgálásának, összehasonlításának s a okozati összefüggés keresésének szeretete. A kibén szeretet nem lakozik, tudomány sincsen.

Szeretet nemcsak az emberek és állatok között létezik. Megtaláljuk azt ember és élettelen tárgy, állat és növény és föld, zöldmező és bárány, napsugár és lepke, hal és víz között is. Ragyogó példákat tüntet fel a Biblia, a költő, a történetíró, a természetimádó, az eszkimók, lappok, görögök stb. más népek élete a különböző formákban magasra törő szeretetre.

A szeretet olyan, mint a viruló növény, virágozik az úgy a szív melegétől, mint a lélek erős akaratától, akár a hóvirág a tavaszi hóban, vagy a kamélia a tengerpárás, meleg levegőben, vagy a havasi rózsa a rideg kösziklákön, mert mindeniket az Ur szeretete tartja fenn és ápolja.

(Vége köv.)

A Dr. Schimidt G. főtörzsorvos és physikus által feltalált hires

FÜL-OLAJ

megszüntet gyorsan és alaposan időközi **süketéget, fülfolyást, zúgást és nehézhallást** meg idült esetekben is. Ára üvegenként használati utasítással 2 írt. Kapható **Debreczenben, Kossuth-utca 8. szám** az „Arany Egyszarvu“-hoz című gyógyszer-tárban.

Agrár takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.
Fióktintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyó-szentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Van szerencsénk értesíteni, hogy Széchényi téri intézeti házunk földszinti sarokhelyiségében külön

Bank és Pénzváltó-üzletet

létesítettünk, melynek üzletköre a következő:

1. **Értékpapírok, idegenpénzek** és érmek vétele és eladása.
2. **Tőzsdei megbízások** teljesítése.
3. **Sorsjegyek eladása letétjegyre** csekély foglaló lefizetése ellenében, a fennmaradó vételért az intézet mérsékelt kamat mellett kölcsön adja, — akár pedig egyenlő havi **részletfizetésre** is. — Az első részlet lefizetése után a sorsjegyekre eső nyereség már a vevőt illeti.
4. **Sorsjegy igérvények** kibocsátása minden huzásra.
5. **Árfolyam veszteség elleni biztosítás.**
6. **Kisorsolt sorsjegyek** és egyéb sorsolt érték-papírok beváltása.
7. **Előlegek nyújtása értékpapírokra** a legmérsékelt kamat mellett.
8. **Osztlysorsjegyek elárusítása.**
9. **Takarékbetétek tvétele** könyvecskékre, folyó- és cheque számlára.
10. **Szelvények beváltása** és új szelvényivek beszerzése.
11. **Utalványok és hitellevelek kiállítása** bel és külföldi piacokra.
12. **Letétek.** Elfogadunk értékpapírokat, okmányokat kezékre vagy lepecsételt csomagban megőrzésre mérsékelt díj mellett.
13. **Magánpénztárak (Safe deposit)** Értékpapírok, okmányok, ékszerek, végrendeletek stb. tűz- és betörés mentes megőrzésére szolgáló rekeszek olcsó díj melletti bérbeadása.
14. **Költségmentes megvizsgálása** sorsjegyek és mindennemű sorsolás alá eső értékpapírok huzásának
15. **Kivondorlótól érkező** pénzek, utalványok és chequek legolcsóbb beváltási helye.

Foglalkozunk egyáltalán mindazzal, am a bank- és pénzváltó üzlet körébe vág és szívesen szolgálunk elvilágosítással és utbaigazításokkal.

pénzváltó üzlet hivatalos órá :
delelőtt 8—1 óráig
delelőtt 3—6 óráig.

Agrár Takarékpénztár Részvény társaság
Maros Vásárhelyt.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELEMES IZÜLTERMÉS ZETES
HASHAJTOSZER.

„VASÁRNPAP”

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP.

== AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. ==

Szerkesztik: **Tóthfalusi József** ref. lelkész és **Paál Gusztáv** ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap” célja?

A „Vasárnap” célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra”?

A „Vasárnap” előfizetési díja egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona. Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap” kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést czélszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap” jutányos áron hirdetések is elfogad.

